

15 Απριλίου, 1994

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ Γ. Μ. ΜΑΚΡΗ ΛΤΔ.,

Αιτήτρια,

v.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 786/90)

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Επικύρωση άκυρης απόφασης Αρχής Αδειών — Η επικύρωση δεν μπορεί να προσθέσει στο κύρος ανυπόστατης απόφασης — Η επικυρούσα την άκυρη απόφαση, συμπαρασύρεται και αυτή σε ακυρότητα.

5

Με κυριότερο τον ισχυρισμό ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επικύρωσε άκυρη απόφαση της Αρχής Αδειών εφόσον αυτή ελήφθη χωρίς το όργανο να έχει νόμιμη συγκρότηση, ή αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε με την προσφυγή της απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκε ιεραρχική προσφυγή της κατά της απορριπτικής απόφασης της Αρχής Αδειών να της χορηγήσει άδεια οδικής χρήσης Μεταφορέα "Α".

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

15

Με βάση το σύνολο της νομολογίας και έχοντας υπόψη τα περιστατικά της υπόθεσης, η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει γιατί η απόφαση η οποία επικυρώθηκε ήταν άκυρη και η επικύρωσή της δεν μπορούσε να προσθέσει στο κύρος της ανυπόστατης απόφασης και η οποία συναρτάται με το κύρος του αντικειμένου της ιεραρχικής προσφυγής, δηλαδή της απόφασης της Αρχής Αδειών.

20

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- P.I.K. v. Καραγιώργη κ.ά.* (1991) 3 A.A.Δ. 159,
- Tsouloftas v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 426, 5
- Γεωργίου v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών* (1991) 4 A.A.Δ. 1563,
- Αρέστη v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών* (1991) 4 A.A.Δ. 3822, 10
- Αδελφοί Γ. Κ. Μακρή Λτδ v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών* (1990) 3 A.A.Δ. 4150,
- Μουτουλλάς - Καλοπαναγιώτης Λτδ. v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών* (1992) 4 A.A.Δ. 932, 15
- Δημητρίου v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών* (1992) 4 A.A.Δ. 1421,
- Ζύγκα v. Δημοκρατίας* (1992) 4 A.A.Δ. 2218, 20
- Πουκή v. Δημοκρατίας* (1992) 4 A.A.Δ. 2044,
- Λεωφορεία Εργατών Κ. Πέτρου Λτδ. v. Δημοκρατίας κ.ά.* (1993) 4 A.A.Δ. 422, 25
- Αργύρη v. Δημοκρατίας* (1993) 4 A.A.Δ. 2584.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκε η Ιεραρχική προσφυγή εναντίον απόφασης της Αρχής Αδειών με την οποία είχε απορριφθεί αίτηση της αιτήτριας να της χορηγηθεί άδεια οδικής χρήσεως μεταφορέα "Α" για όχημα κατηγορίας βυτιοφόρου σε αντικατάσταση του βυτιοφόρου με αρ. εγγραφής FF934. 30 35

Ι. Νικολάου, για την Αιτήτρια.

Γ. Κυριακίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 40

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια εται-

5 ρεία ζητά την ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκε η Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 942/89 που στρεφόταν εναντίον απόφασης της Αρχής Αδειών με την οποία είχε απορριφθεί αίτησή της να της χορηγηθεί άδεια οδικής χρήσεως μεταφορέα "Α" για όχημα κατηγορίας βυτιοφόρου σε αντικατάσταση του βυτιοφόρου με αρ. εγγραφής FF 934.

10 Η αιτήτρια εταιρεία στις 3 Φεβρουαρίου 1989 υπέβαλε αίτηση στην Αρχή Αδειών με την οποία ζητούσε να της χορηγηθεί άδεια οδικής χρήσης μεταφορέα "Α για αντικατάσταση του βυτιοφόρου οχήματος με αρ. FF 934 με ένα μεταχειρισμένο όχημα ρυμουλκό, το οποίο θα έσυρε ρυμουλκούμενο όχημα κατηγορίας βυτιοφόρο ωφ. άνω των 5080 κιλών με έδρα τη Λευκωσία (προσωρινή).

15 Η Αρχή Αδειών εξέτασε την αίτηση αυτή στη συνεδρία της στις 11 Μαρτίου 1989 και την απόρριψε όπως φαίνεται στο σχετικό Πρακτικό (Τεκμήριο Β). Η απόφασή της κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια εταιρεία με επιστολή ημερομηνίας 5 Απριλίου 1989. Εναντίον της αρνητικής απόφασης της Αρχής Αδειών υποβλήθηκε η Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 87/89 (Τεκμήριο Γ).

25 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στη συνεδρία της στις 16 Ιουλίου 1990 και αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία και περιστατικά, αποφάσισε να απορρίψει την πιο πάνω ιεραρχική προσφυγή. Ενόψει του αποτελέσματος της αιτήσεως των ιδίων όπως φαίνεται αιτητών με την οποία χορηγήθηκε άδεια μεταφορέα "Α", βυτιοφόρου μεταφορέας πετρελαιοειδών, για τρία οχήματα με έδρα τη Λευκωσία. Στο σχετικό Πρακτικό, (Τεκμήριο Δ) αναφέρονται τα πιο κάτω:

30 "(γ) Ιεραρχική Προσφυγή αρ. 942/89 κ.κ. Α/φοί Γ.Κ. Μακρή Λτδ. εναντίον αρνητικής απόφαση της Αρχής Αδειών να χορηγήσει άδεια για αντικατάσταση του βυτιοφόρου οχήματος με αρ. FF934 με ένα μεταχειρισμένο όχημα ρυμουλκό το οποίο θα σύρει ρυμουλκούμενο όχημα κατηγορίας βυτιοφόρου ω.φ. άνω των 5080
35 κιλών με έδρα τη Λευκωσία (προσωρινή)."

40 Αφού η Αρχή αναφέρεται στους λόγους για τους οποίους εξέτασε από κοινού το θέμα της έκδοσης νέων αδειών "Α" για βυτιοφόρα μεταφορέας και έθιξε ότι σαν πρώτο θέμα ενώπιον της Αρχής ήταν η διαπίστωση του κατά πόσο υπάρχουν ανάγκες για νέες άδειες του τύπου αυτού σύμφωνα με το άρθρο 15(3)(Α) του περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφορέας Νόμου, του 1982 (Νόμος αρ. 9 του 1982) όπως τροποποιήθηκε, ζήτησαν στοιχεία από το Γμήμα Στατιστικής

και Ερευνών για την κατανάλωση πετρελαιοειδών στην Κύπρο από το 1985, όπως επίσης από το Τμήμα Οδικών Μεταφορών για τον αριθμό των αδειών "Α" και "Β" βυτιοφόρων μεταφοράς πετρελαιοειδών για την ίδια περίοδο και αφού έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά περιστατικά τα οποία εκτίθενται στο υπόλοιπο μέρος του σχετικού πρακτικού κατέληξε στην απορριπτική απόφαση. 5

Η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια εταιρεία με επιστολή της ημερομηνίας 3 Αυγούστου 1990 (Τεκμήριο Ε). 10

Από μέρους της αιτήτριας εταιρείας έχει προβληθεί και ορθά ο ισχυρισμός ότι η απόφαση της Αρχής Αδειών ήτο παράνομη διότι εκδόθηκε από Συμβούλιο το οποίο διορίστηκε με βάση το Νόμο περί Ορισμένων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Διορισμός Διοικητικών Συμβουλίων) του 1988 (Νόμος αρ. 149 του 1988) ο οποίος κηρύχθηκε ως αντισυνταγματικός στην υπόθεση *P.I.K. ν. Καραγιώργη και Άλλου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159. 15

Είναι εισήγηση των καθ' ων η αίτηση ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί διότι και αν η πράξη διορισμού ή της εκλογής των μελών που αποτελούν το διοικητικό όργανο πάσχει, η παρατυπία αυτή δεν επηρεάζει την εγκυρότητα της προσβαλλόμενης απόφασης του Συμβουλίου της Αρχής Αδειών. 20

Υπεδείχθη ότι από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου (βλέπε μεταξύ άλλων *Tsouloftas v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 426 είναι σαφές ότι η ιεραρχική προσφυγή δεν αποτελεί δικαστική διαδικασία και δεν αποσκοπεί στην εξέταση της ορθότητας της απόφασης του ιεραρχικά κατώτερου οργάνου, αλλά στη δημιουργία ενός δεύτερου σκέλους στη διαδικασία λήψης της απόφασης που αποβλέπει στην εξάλειψη λαθών από το κατώτερο όργανο. Και τα δύο όργανα, δηλαδή και η Αρχή Αδειών και Αναθεωρητική Αρχή Αδειών έχουν το ίδιο καθήκον, δηλαδή την προαγωγή των σκοπών του Νόμου με την εφαρμογή των προνοιών του στη συγκεκριμένη περίπτωση. Επίσης η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών εξετάζεται αυτοτελώς με βάση τα κριτήρια που θέτει ο Νόμος, την επάρκεια της έρευνας και το σκεπτικό της απόφασης. 25 30 35

Το θέμα αυτό γιέρθη σε σωρεία αποφάσεων και θα αναφερθώ σ' αυτές με τη χρονολογική σειρά με την οποία εξεδόθησαν. Στην υπόθεση *Σπύρος Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563, ο Δικαστής Πιχής αφού ανέλυσε το σχετικό Νόμο και αναφέρθηκε στην υπόθεση *Tsouloftas*, κατέληξε με τα πιο κάτω: 40

5 “Εφόσον διαπιστώνεται ότι η απόφαση η οποία επικυρώθηκε ήταν άκυρη, η επικύρωση δε μπορεί να προσθέσει στο κύρος της ανυπόστατης απόφασης. Εξ αντικειμένου συναρτάται η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής με το κύρος του αντικειμένου της έφεσης, δηλαδή την απόφαση της Αρχής Αδειών και δε μπορεί να έχει άλλη τύχη εφόσον προσβάλλεται δικαστικά από την ακύρωσή της.”

10 Την αρχή αυτή ακολούθησε ο ίδιος Δικαστής στην **Σταύρος Αρέστη v. Της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1991) 4 Α.Α.Δ. 3822.

15 Στην **Αδελφοί Γ.Κ. Μακρή Λτδ. v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4150 ο Δικαστής Στυλιανίδης αναφέρεται σε έκταση στις σχετικές νομοθετικές διατάξεις και τη νομολογία και καταλήγει:

“Η Αρχή μπορεί να επικυρώσει νόμιμα προσβληθείσα απόφαση της Αρχής Αδειών η οποία ήταν έγκυρη.

20 Ανύπαρκτη απόφαση, που εκδόθηκε από όργανο του οποίου η συγκρότηση/σύνθεση έπασχε, δεν δύναται να επικυρωθεί από την Αρχή.

25 Για τον πιο πάνω λόγο η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη με το νόμο και θα ακυρωθεί.”

30 Η ίδια αρχή ακολουθείται από τον ίδιο Δικαστή στην **Μουτουλάς - Καλοπαναγιώτης Λτδ. v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1992) 4 Α.Α.Δ. 932, με το σκεπτικό ότι η απόφαση της Αρχής Αδειών ήταν ανύπαρκτη, γιατί εκδόθηκε από όργανο του οποίου η συγκρότηση/σύνθεση έπασχε και, ως εκ τούτου, δεν ήταν δυνατό να επικυρωθεί από την Αρχή.

35 Παρόμοια προσέγγιση υπάρχει και στην **Αντώνης Κώστα Δημητρίου v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών** (1992) 4 Α.Α.Δ. 1421 από το Δικαστή Πογιατζή.

40 Ο Δικαστής Πιχής στην **Α. Ζύγκα v. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2218, επιβεβαιώνει τις προηγούμενες αρχές που τέθησαν στις πιο πάνω αποφάσεις του και για τους ίδιους λόγους που ακυρώθηκαν οι διοικητικές αποφάσεις στις **Γεωργίου και Αρέστη** (πιο πάνω) έκρινε αναπόδραστη και την ακύρωση της επίδικης απόφασης στην υπόθεση αυτή.

Παρόμοια προσέγγιση, υπάρχει από το Δικαστή Κούρρη στην **Μιχαήλ Ποική v. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2044, στην οποία συμφωνεί με το περιεχόμενο της απόφασης του Δικαστή Πικίη στην απόφαση **Σπύρος Γεωργίου** (πιο πάνω).

5

Μια διαφορετική προσέγγιση με την οποία δεν μπορώ να συμφωνήσω, υπάρχει από το Δικαστή Δημητριάδη στην **Λεωφορεία Εργατών Κ. Πέτρου Λτδ. v. Δημοκρατίας κ.ά.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 422 ο οποίος καιτοι συμφωνεί με τις νομικές αρχές που διατυπώθηκαν στις αποφάσεις που έχω ήδη αναφερθεί πιο πάνω, έκρινε ότι “Η απόφαση της Αρχής Αδειών που αποτέλεσε το αντικείμενο της ιεραρχικής προσφυγής ήταν χωρίς αμφιβολία χωρίς νομικό έρεισμα. Από τα γεγονότα όμως, όπως φαίνονται στο σχετικό φάκελο της διοίκησης που κατατέθηκε, δεν προκύπτει ότι η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών επικύρωσε ή με οποιοδήποτε τρόπο βασίστηκε στην απόφαση αυτή της Αρχής Αδειών ώστε να στερείται και αυτή νομικού ερεισματος αλλά προέβηκε, σύμφωνα με το άρθρο 4Α(4)(δ), πιο πάνω, στην έκδοση νέας απόφασης σε αντικατάσταση της προσβληθείσας.”

10

15

Τέλος, ο Δικαστής Κούρρης σε απόφασή του στην **Διονύσης Αργύρη v. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2584 συμφώνησε με όσα λέχθηκαν στην υπόθεση **Ζύγκα v. Της Δημοκρατίας** (πιο πάνω) και κατάληξε ότι η επίδικη απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών στην υπόθεση εκείνη αποτελούσε στην ουσία επικύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών και όχι νέα απόφαση σε αντικατάσταση επικύρωσης της Αρχής Αδειών.

20

25

Με βάση το σύνολο της νομολογίας μας και έχοντας υπόψη τα περιστατικά της υπόθεσης, η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει γιατί η απόφαση η οποία επικυρώθηκε ήταν άκυρη και η επικύρωσή της δεν μπορούσε να προσθέσει στο κύρος της ανυπόστατης απόφασης και η οποία συναρτάται με το κύρος του αντικειμένου της ιεραρχικής προσφυγής, δηλαδή της απόφασης της Αρχής Αδειών.

30

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει, και ακυρώνεται η επίδικη απόφαση. Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

35

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.